

نامادهکردنی زریان سه‌رچناری
بی نارامی

ئاخ و داخ و دهر، له دهست ته‌نیایی
په‌شیویی بی‌حه‌د، دهردی بی‌دوایی
ئه‌م سه‌رسامییه
بی‌نارامییه
دل‌ناکامییه
که‌ی دی‌کووتایی؟

بو‌هر کوی‌ئه‌چم پی‌خرایترم
ناسره‌وی‌دله‌ی پر له‌ناگرم
نه‌له‌ناو‌گوئزار
نه‌لای‌خزم و یار
نه‌له‌دهشت و شار
ئوقره‌ناگرم

له‌دهست شار‌ه‌ل‌دیم، ئه‌چمه‌ناو‌گوئزار
له‌ویش‌ه‌ل‌ناکه‌م، دیمه‌وه‌ناو‌شار
وه‌ک‌نارام‌نه‌ماو
دل‌و‌پی‌سووتاو
خانه‌ی‌خه‌و‌پووخاو
له‌دنیا‌بیزار

که‌به‌تیکه‌ل‌بوون‌وه‌ها‌بیزارم
بو‌چ‌به‌ته‌نیایی‌په‌شیوه‌کارم؟
بو‌وه‌ک‌ره‌نجه‌پروم
وه‌په‌س‌بووم‌له‌خوم
بو‌هر‌کوی‌ئه‌پروم
دل‌بی‌قه‌رارم؟

فەلسەفەى دلداری

که جوگا تیکه ئی چه م بئ و چه میش تیکه ل به دریا بئ
شه مائیش پر له ههستی بئ، نییه شت تاک و ته نیا بئ
به قانونی خودا، ئه شیا، ئه بئ تیکه ل به یه کتر بن
ئیتتر بوچی من و تو تیکه ئی یه کتر ببین نابئ؟!
که کیو و که ژ بکه ن ماچی هه موو ئاسمانی بهرز و شین
شه پۆلایش هه ر وه کوو دلدار له مل یه ک دهستی ئالابئ
ئه به د نابئ که خوشکی گول برای ده رکات و لئی دوور بئ
که تیشکی روژ زه مینی هه ر وه کوو دولبه ر له کوشا بئ
ئه وا مانگیش ئه کا ماچی به حر گه ر توش نه که ی ماچم
هه مووی بئ که ئکه ئه م ماچانه، بئ تو فائیده ی نابئ

1939

به غدا

ئه ی دیده پهری

ئه ی دیده پهری به و ده مه، به و کوئمه گوئینه
بو که س نییه تاسه ر، ئه وه ری، ئه م گوئی ژینه
تاسه ر نییه ئه م نازه، وه ها دووری مه بیینه
ئه و چاوه گه لایوژه خه لاتی که برینه
ئه و زولفه که ئیستا که دووتوی عه نبه ری چینه
روژیککی که دی، تیکه ئی توئی خاکی زه مینه
ئه و گه ر دنه بیگه ر ده که وه ک ته ختی بلووره
ئه و لیوه که وه ک خونچه ته ر و ناسک و سووره
ئیستا که به بئ ره می سزای جه ور و قتووره
لای وایه که ژین فانی نییه و ریگه یی دووره
نایزانی که هه ر په نجه یی له م خاکی زه مینه
کوئمی ده ه زار له یل و ده می سه د مه م و زینه

ئەمرو دئی بیچاره ئەبەه ی ئەیخەیتە ناو داو
 نایزانی سبەینی ئەکەوی سەرکز و داماو
 ئەو جوانییە ئەروات و ئەچاو گوم ئەبئ وەک ناو
 ئەو رۆژە ئەبئ دائیمە هەر بیئییە بەرچاو
 تا رەحمئ بکە ی ئیستاکە بەم زام و برینە
 سەرکز نەبی ئەو جیگە بی سامانی زەمینە
 ئەم چەند قسەییەم وتووە بە تۆ ئیستە بەچاک
 گەرچی ئەشیرانم دئی بەردت نییە باکی
 مەروانەرە ئەمرو کە بەروومەت گوئی تاک
 بپروانە سبەینی، کە ئەناو دامەنی خاکی
 سەد ئەیلی وەک تۆ بوووە ئەم رۆشنی ژینە
 ئیستاکە ئەناو جەرگەیی تاریکی زەمینە

1939

سلیمانی

تانگۆی کوردی

تاقانە خونچەکە ی باخی ژیانم
 زیندوو کەرەووی ناواتی بی گیانم
 رۆشنگەری رینگای ژین و مانم
 با ئە دەستی ژینی پەستی شار و دی، شار و دی
 پاکەین و روو بکەینە چۆل و هەردی، ناو هەردی
 تەنیا، وەک ئاسکۆلە ی کۆسار
 روو بکەینە قەدشاخ و ناو گۆنزار

ئە قەد پائی شاخی هەزار بە هەزار
 ئە سای سیبەری درەختی ناو گۆنزار
 کونجی بکەین بە هیلانە و هەوار
 دەست ئە گەردن، تاکوو مردن، شوخ و شاد، شوخ و شاد
 خەمی دنیا بە ماچ بدەین بە باد، هەر بە باد

شۆرشى نائومییدی

بناغه و چینی دیواری
ته لاری به رزی دلداری
به سهر لانهی دلا رووخوا، ته پوتۆزی خه می هینا
به دووی بالدارى ناواتی، فریوی بی سهر و شوینا
دهسا نهی پاییزی ماتهم، نه وهندهم تاسه پی ماوه
هه موو نهو یادگارهی نهو ژيانی عه شقه جی ماوه
به جارێ وهک گه لا سروهی خه زانت گشتی رامائی
به وردی ههر گه لاییکی، ببا بو قوژین و چائی

دهبا بارهش له دواییدا
له بیابانی.. له ماویدا
ته پوتۆزیکى وا بیئى، ههوا یه کجاری بخروشى
سهری نهو قوژین و چائە، وهکوو گۆرپچکه دا پۆشى
له پاشانا به باى وهشتا، له سهردا هه وری رهش بیئى
به گۆری یادگارا، با به خور تاوی ببارینى
ده با بمری به یه کجاری له گۆری تهنگ و ته نیادا
نیشانه و ناوی هه ئگیرى له ناو بازاری دنیادا

به ئی با گه رده لوولئ بی
نهوی بوئیکی توی لی بی
وهکوو نهو پووشه راپیچی بکا بو گۆری ته نیایی
به گوینا با بچرپینئ نقامی عومری کۆتایی
په پوو هاو رازی ویرانه و نیشانهی مه رگی رووناکی
به دهنگی شوومی با شیوهن بکا بو گیانی ناپاکی

له سهر نهو دهنگ و ناوازه، ده با شهیتانی پارایی
سهمای پر تهوسی بی شهرمی بکا بو عه شقی کوتایی

دهبا دهستی ستهمکاری

ژیانی پر له زورداری

له یادا بیسرئ شیوهت له یادی ژین و گهردوونا
به بی رهحمانه غهرقی کا، له بهحری قوونی ونبوونا
ونی کا با له بهر چاوم، نیگای چاوانی فیلاوویت
گوئی بی بوئی جوانیت و بزهی سهر لیوی ژهراویت
به تاپوی یادگاری تیکشکاو بی سهر و پیوه
به دلداری عومری کورت و شهوانی جوانه مه رگیوه

1944

سلیمانی

دلیکی تیکشکاو

به سهرسامی له سهر نوونتهکی بلندی گهنجی وهستاوم
شریتی عومری رابردووم وهکوو خهو دیته بهرچاوم
شریتی چی؟ سهراپا سه رگورشتهی ناومیدیمه
فلیمی پر له ناسوری ههرهس هیئانی لاویمه
تروسکهی تیا بهدی ناکه م، سه رنجم چهنده لی داوه
له تاپوی نامرادیم و ته می ناسوری به ولاره
ئهوی نهوساکه رووناکیی نه دا بهم ژینه شیواوه
دلیکی پر له ناههنگ بوو، که نیستا پاکی رووخواه

به لی نهوسا دلیکم بوو، که سه رچاوهی ژیانم بوو
دلی: مه لبهندی ئاوات و تهوژم و تینی گیانم بوو
دلی گوئزاری دلداری و بهه شتی خوشه ویستی بوو
وهکوو بتخانه مهیدانی بتی جوانی په رستی بوو
له گه ل هوار و گریانی هه ژارانا له شینا بوو
له گه ل ناله ی که ساسانا له خورپه و رچه نینا بوو

له ژیر سایه ی نهوینیکا، هه موو سیحریکی پوښی بوو
 له کونجیکی خه راباتا، خه ریکی باده نوښی بوو
 دئی بوو دار و دیواری هه موو مهستی نیگاری بوو
 هه موو سوچیکی دهسکردی، به ئینی تاقه یاری بوو
 دئی، خونچه ی ته مای وابوو، له خوښی نه و ده می وا کا
 که تیشکی نه و له نیوی دا، گولاو پرژینی دنیا کا
 دئی، ناماده بوو، تاری، هه زار ناوازی ئی ههستی
 به مهرجی گولبه دم جاری به مهستی ئی بدا، دهستی
 ته لاری دل، که دیواری وه ها مهستی نهوینی بوو
 له باوهش کرتی بالای، هه موو ناواتی ژینی بوو
 گول و گولزاری دل وا بوو خه یائی روژ و هی شهویان
 «که وا پرشنگی دوو چاوت، بریژی چاوی بی خهویان»
 وه نه وشه و نیرگزی و شهویو، هه موو سه رخوښی تاسه ی بوون
 له تهک سروهی به یانیدا ته ماداری هه ناسه ی بوون
 هه موو پیکیکی مهینوښی، به یادی نه و، که پر مه ی بوو
 له مه یخانه ی دلا که یلی بزهی نه و جووته لیوه ی بوو
 هه موو پارانه وه ی وابوو، به شیوان و سبه یانانی
 که روژی لیوی پر تاسه ی له سه ر دوو لیوی نه و دانئ

که چی نه و کوشکی چهند ساله ی، دئم بنچینه که ی دانا
 به ته نیا گه رده لولیکی «نه هاتی»، چوو به ناسمانا
 هه موو نه و نیاز و ناواته ی له ناو ناخی دهروونا بوو
 له داخی بی به ئینی نه و به جاری ته فر و توونا بوو
 به ئی، کاتی به خوم زانی، به هاری پر نهوین روپی
 خه و و ناواتی چهند ساله و به ئینی پی گه یین روپی
 گه لیکم پشکنی دنیا له دووی نه و جووته لیوه ی نه و
 هه زار نه فسووس! نه نه و روژم به دی کرد و نه شیوه ی نه و
 نه پرشنگی له خونچه ی دا، نه په نجه ی دا له تاری دل
 نه به ژنی شوخ و شهنگی بوو به میوانی ته لاری دل
 نه چاوانی گولئ رشت و نه کلچیکوکی پیا هینا
 نه پرچی نیرگزی مهستی و، وه نه وشه ی شینی داهینا

نه پيكي نايه سهر ليو و نه بيستم رازي شيريني
نه مالئاوايي لي كردم نه نيتر شيوهييم بييني

به لي نهو خونچه يه ي چهند ههنگ په شوکابوون له ژير پييدا
خهوي روژ و شهوي وا بوو گزنگي چاوي تو لي دا
که چاوي تو ي نهدي شيوا، له داخا کو لمي خوا کردي
که لاکاني وه کوو عومري مني بيچاره با بردي
ته لي دل، چهنده سهيري کرد، که په نجه ي تو ي نهدي چاوي
دهرووني بوو به گورپچه ي هه موو ناوازي تاساوي
ته لاري دل که روشن بوو به وه ي تو بي به ميواني
هه واري چول و هو لي بوو به گوري گرد ي سهيواني
گو لي باخي دل، چاوي، به دووي تو دا نه وه ند گيرا
هه تاکوو چاوه که ي خوشي، له دهوري چاوي تو گيرا
وه نه وشه و دهسته خوشکاني، له بي مهيلي هه ناسه ي تو
هه ناسه ي دهرنه چوو ده میان و تاساشن، له تاسه ي تو
وه يا نهو پيکه رهنگينه ي که ههر نه بيبيست له تو دهنگي
له داخا باده که ي رشت و، سهري خو ي دايه بهر سهنگي
له پاشا، گهرد و تو زقائي، که وهک که رتي دلي من بوو
يه کيي رووي کرده سووچيک و له تاريخي شهوا ون بوو

به لي، نيستا نه وه ي جي ماوه بو من، يادگار يکه
به سه رهاتي دلي ورد و به سه رچووني به هاريکه

1983-1946

شانزه سال چاوه پرواني

دويني له تهک نه ماني سوورايي خورن شينا
که شهو هيواشي با لي کيشا به سه ر زه مينا
توماري شانزه سالي ژياني خوشه ويستيم
ئاواتي پر له تاسه ي دهروون و گياني برسيم
به جاري نايه چالي ژياني پر سزاوه

که شەوقی چەندە گەنجی هەژاری تیا رزاول
 ئە تەک هەموو عەزاب و ژبانی بێ هیوادا
 ئەم رەنجی سائەهایەم، کە گشتی چوو بە بادا
 ئەتەک ئەمانەشا من، هەرچەندە تیگەبێشتووم
 کە دووی خەیاڵی دووری، پەری نیگاری کەوتووم
 ئە کانی قووتی دڵما کە بۆتە گۆری ئاوات
 رزاول نەفتی بالای بەندی ئال و واڵات

1948

عەبابەیلێ

پینج خشتهکی ئەسەر غەزەلیکی شیخ نووری

قەت نەدەوی ئازاری گیانی مەست و بیدارانی شەو
 خۆت نەخەیتە بەر شە پۆلی ئەشکی بێ پایانی شەو
 ئەی کچی خواوەندی جوانی و ئەی چرای دیوانی شەو
 (خۆت بپاریزە ئە ئاهی دڵ بریندارانی شەو
 ئەک خوا ناکەردە گیرا بێ دۆعای نالانی شەو)

وێڵم و تاریکە دەورم، فەرشی رینگەم مەینەتە
 بێکەسم، تەنیا ئەنالەم، مەرگی خۆم عەزەتە
 سازی ئاھەنگی شەوانم، سۆزی جەرگی ئەت ئەتە
 (یاوەر و یاری ئەنیسم ئاھ و ئەشکی حەسرەتە
 ئافەزین ئەی بارەکە ئالا، دیدەیی گریانی شەو)

وا نەزانی دەستی خەم یادت ئە دڵدا دەر ئەکا
 ئەشکی خۆنینەم دەلیلە بۆ کەسی باوەر ئەکا
 گیانەکەم بەو تیشکی چاوەی شەر ئەگەل ئەختەر ئەکا
 (دڵ ئەبێتە قەترەیی خۆین و ئە دیدەم سەر ئەکا
 هەر کە رابووێ بە دڵما سوحبەتی جارانی شەو)

هاوده می فه رمووی: له بهرچی کردهوت گریانه ههر
تافی لاویتیتته، لای، قه لبه زهی سهیرانه ههر
من وتم سهیران و خوشی پیشکەشی شادانه ههر
(نەشکی چه سرهت لازمی چه می سیابه ختانه ههر
شهومی سوچه دهیلی قه ترهیهک گریانی شهو)

ههوتی زۆرم دا، له داوی زولفی نهو بی مرووته
دهرچم و دوایی بهینم بهم عه زاب و مهینهته
پیی وتم بی سووده ههوتت، تاکوو ماوی جیگهته
(نووری لهم پیچ و خهمی زولفه نه جاتت زهحهته
لای سهخی تهبعان مه حاله روخسهتی میوانی شهو)

1948

هه له بچه

چه پکه گوئیک بو ست فاته

فاته، دوو چاوی مهستت، پر ته لیسمی جوانییه
پر شه رابی خوشه ویستی و عارهقی یه زدانیه
بهژن و بالاکهت نموونهی ههیکه لی یونانییه
لار و له نجهت موسیقایه، بهستهیه، گۆرانییه
بووکی رازاوهی خه یائم، گیانه کهم ست فاته
تاقه پرشنگیکی چاوت نهوپه ری ئاواتمه

گهرچی دلداری له خاکی ئیمه دا نه فسانه یه
ههر به ته نیا بو کورپی خاوهن ته لار و عانه یه
گیانه کهم، نههما دئی من لهو دئه شیتانه یه
بی نهوهی هیج شک بهری، کوژراوی نهو چاوانه یه
ههر به ته نیا خوشه ویستی شک نه بهم، ست فاته
سهروهتم ناوی، بزهی تو، نهوپه ری ئاواتمه

خۆشەويىستى وا كە نامەى خوايە بۆ پىئغەمبەران
بەرز و ناسك، وەك ھەناسەى پىر گولاي دولبەران
نەك وەكوو ھەزكردنى دىنار و گەوھەر پەرورەران
ئەو كەسانەى بۆ قىرائى، چەندە دىيان ھەئورەران
خەلقى تر پارەپەرستى با بىكەن، ست فاتمە
من بە تەنيا، تۆ پەرستى ئەوپەرى ئاواتمە

زۆر كەرەت ھانم ئەدا داخى دەروونى پىر گىرم
بۆتى ھەئىرپىرم سكالاي ناسكى گەرم و گورم
داخەكەم كاتى كە دىمە بەردەمت، واقي ورم
وام ئەشىونىنى بە جورى نايەئى ھىچ دەرىرم
بووكى رازاوى خەيالەم، گيانەكەم ست فاتمە
گوئيە بۆ ئەم رازە شل كەى، ئەوپەرى ئاواتمە

1950

سليمانى

دوو چەشن دلدارى

ئەم دىئەى وەك بت پەرستى روو ئەكاتە چاوەكەت
نويژ ئەكا بۆ تيشكى چاو و زولفە تىك ئالووەكەت
گەرچى ئەيشىلى بە زەبرى قۆندەرە و پىئلاوەكەت
قەت بە دىرەق باست ناكەم، نايىزىنم ناوەكەت
چونكە ئەيزانم تەلارى يارە خواپىداوەكەت
مەستى كردووى، بۆيە نايىنى لە عاستم، چاوەكەت

باخەوان بۆ ئەو مەبەستە گول ئەلاوئىنئەو
بۆ ئەوئەى گەورەى بكا و بۆ پارە بىگورپتەو
بىفرۆشى بەو كەسەى خەلقى ئەپوتىنئەو
بۆ ئەوئەى مېزى شەرابى پى برازىنئەو
كچ لەلاى ئىمە گولئەكە، بۆيە پەرورەدى ئەكەن
تا برازىنئەو مېزى شەرابى دەولەمەن

رهنگه لات وایی که گویا یاره که ت مارهت نهکا
یا به که بیانونوی ته لاری به رزی نه م شارهت نهکا
نه م خه یانهت خاوه، تووشی داوی نه و مارهت نهکا
چونکه وهک گورگیکه، مهیلی نه و لهش و لارهت نهکا
نه و به ته نیا بو گوی سهر میزی بادهی توئی نه وئی
ههر که جاری بونی کردی، جا گویکی نویی نه وئی

نه و، گوی بو میزی باده و پوکه ر و یاری نه وئی
واته توئی بو تیپه پینی کاتی بیزاری نه وئی
من، گولم بو تووی باخی ژین و دلداری نه وئی
یانی من، تووم بو نه وینی عومری یه کجاری نه وئی
تووم نه وئی وهک گول له باخی مائی مندا هه لیدهی
نهک گه لی سهر میزی نیمرو بیت و پیخوستی سبهی

من. نه وینم هینی عومره و، هی خه وی شه وگار نییه
وهک خه وی خاوهن ته لار و خاوهنی دینار نییه
ههر بووه و ههر گیز نه مینتی، هینی جار و بار نییه
ناوی لیلی کویره شیوی چه شنی هی رووبار نییه
جا نیتر من قسهی خوم پی گه یانی، بی درو
حه ز نه که ی ههر وهک په پووله روو له ناگر که و برو!

1983-1950

ته پلی به تال

وهم زانی که نامووس و حهیا نرخه کورانه
پاستگویی، ولات په روهری نه نجامی ژبانه
نه مزانی براهه م، هه موو نه م ناوه زلانه
وهک ته پلی به تال، گه رچی زل و گه ورهیه دهنگیان
دهسکردی خه یانن له ژبانان نییه رهنگیان!

نەمزانی ئەتیکیتی سەددەى تازە رىايە!
ئادابى ئە لايە ئەوى وەك ئۆتى وەهايە
فیزی ئەم و ئەو هە ئە پە رینى بە سە نايە
كى باوى هە بوو نۆكەرە ئەو، گوى ئە ئە قینى
مەيموونە، تەشى ريسە، بە دل پيا هە ئە خوینى!

بەم جۆرە ئە پۆيشت و ئە بەر خۆيەو ئەيووت:
بپروا كە ئە كەيت يا كە ئە بى ئیستە كە دەمكوت
فەرموو ئەو ئە گەل چۆنى ئە ئیم وایە كوت و مت
گەورەى كە ئە بەر پارە تەشى رستە پيشەى
بچكۆلە كەشى نۆكەر يیە كارى هەميشەى

چەند سائە ئە رى ئەم گە ئە دا، من كە ئە سووتیم
كەس نرخی ئە زانیم و هە تا تینە گە يى ئیم
سا شەرتە كە مېللەت ئە مە بى، بېخە مە ژیر پیم
هە چە نە دە بە سەر زارى ئە بى گەل مە بە سەم بى
بۆ شوینە ونى بە رزى ئەو گورزى دە سەم بى

ئاوا بە رق و كینەو هە نگاوى ئە نا بوى
پیلانى ئە كیشا بە خەيال و خەوى بى شوى
تا گە يیە تە لاریك و كە مە هاتەو سەر خوى
وەك دوو دلى يەك قاچى بې سەتتەو تەوى
وەستا و ئە پاشا چوو ژوورى بە شە قەوى

ئەو رۆژەو هە رچى كە ئە زانى و ئە ئە زانى
ئەو كۆشكە هە ئى رشت و فرۆشتى بە نیهانى
كۆتايى بە ژینى ئەو پيشى بەو هە هانى
ئەو ساو قە ئە مەبازى ئە دا پایە بە پایە
بۆ هە ئە مە تە كاسەى گە ئە كەى بوووە سايە

ئىنجا كە گەيى نەو بە پلە و پاىهەيى نەمپوئى
كۆبوونەو نەيى پاىهە پەرستانى وەكوو خۆي
تاكوو بە تەشى رستن و بادانى درۆ بوئى
سەودا نە پەنایا بکەن و جى بفرۆشن
پاروو بگلىنن بە شەو و بادە بنۆشن

شەو مېزى شەرابى كە نەرازايەو بە كۆر
رووناكى نەبەخشی نە شەوا ويسكىي سەر مۆر
جا پىك و سەرى گەرم و قسە و بابەتى سەد جۆر
هەر پەخشی ستايش بوو بە سەر كاكي بەرپىزا
هەر گۆل نەكرا جا بە يەخەي خاوەنى مېزا

تەنيا كە نەبوو يا خەفەتى كارى نەكرد تىي
نەيدى كە قسەي هاودەمەكەي دىتەو بەر گۆي
بەم شىوئە نەيخوئەندەو نەو نامەيە بو خۆي
فەرمووتە نەوئەي خزمەتى ژىردەستى مەبەست بى
پىويستە وەكوو ئىو مەزن بىت و بەدەست بى

پاكانە نەكەيت بو هەوئەسى نەوسن و برسيتا؟
گوايا كە نەبەر خزمەتى گەل عاشقى كورسيتا؟
كورسيت كە هەبى دادى گەلى ئىو نە پرسيتا؟
قوربان! بە چ رەنگ پىت نەكرى خزمەتى كونجى
تا سوودى لەگەل سوودى سەرى گەورە نەگونجى

خۆ گەر بىهوى نەو سەرە پىلانى بتاشى
يا بو گەلەكەت سازى بكا كوورە و ناشى
نەيىنى كە لەم دامەيەدا نەتكەنە داشى!
نەوسا مەزنىت، دەرئەكەوى خەون و خەيالە
نەو گەورەيەي ئىو وەكوو تە پلى بەتالە!

هەرچى وتبوو هاودەمەكەي گشتى وەها بوو

پیلان و گهل و رۆلهیی گهل ناگر و کا بوو
بو سوودی که سانی، ملی چهند رۆله شکابوو!
لهم نه قشهبه دا، کاکي مه زن، پيادهیی شا بوو
لافي مه زنی و گه ورهیی نه و ههر وه کوو با بوو!

ئهوسا قسه که ی هاته وه گوی زور به زولایی
تو دهنگی دههۆئیکی وه یا ته پئی به تایی!

1983-1951

چاوه پروانیی بیهووده

هه موو رۆژی له بهر سهیری بتی نه و به ژن و بالاییه
له سهر ریڤدا نه وه ستم من، هه تا کوو ناوی پیم دایه
به دوو چاوی که شهوقی چاوه پروانی نهیترۆکیئیی
به دوو چاوی که سرپی قوولی لاویتی نه درکیئیی
سه رنجی ری نه ده م، ریگا، هه موو شیوهی نهوی تیا به
وه کوو دنیا له ناو جوانیی نه و توایته وه، وایه
شنه ی با، باسی جوانیی نه و به گویی مندا نه چرپیئیی
هه موو ده رکه وتتی شوخی، دلی من دا نه خورپیئیی
به لام خورپه ی ته وای دلی له گهل هه نگای نه و دایه
که سه رتا پا له ناواری به هه شتی خواوه په ی دایه
به ئی، کاتی که نه و ده رکه وت، ئیتر من بی سهر و شوینم
به تیشکی خوری جوانی نه و، به جاری قولپ نه دا خوینم
وه کوو چون نه ونه مامی، گه رده لوول نه بیات و نه یه ئیی
له شم موچرکی دلداری، وه ها ناخی نه بزویئیی
نه گه رچی وه ک خه یائی من عه با ده وری له شی داوه
له نه ندام و له ش و لاری بلند و ریکی نالاوه
به لام کاتی که با چمکی عه با که ی لا نه دا، تاوی
ئه ریژئی پووژی نایابی، له سیحری خوایی، لافاوی

1951

سلیمانی

پازی ته نیایی

ژیان و ئهرکی ناخووشی په پوولهی ناروزوی کوشتم
شهرابی جامی دلداری، له تافی لایویا رستم
ته می پوژانی پرمهینه ت، وهها تاریک و چلکن بوو
نیگاری خوشه ویستی دل، پهری ناسایی، تیا ون بوو
شهو ی ته نیایی، رووناکیی چرای ناواتی، خنکانم
دهسی ناکامی، ناوازی دهروونی که یلی تاسانم
ئووا نیستا له گه ل زامی
دهروونی پر له ناکامی
ئه پیوم چوئی سهرسامی

له ته نیاییی شهو ی ژینا، ئه نیم ههنگاوی کویرانه!
نییه دهستی دهرم بینئ له ناو ئه م گوره ویرانه
نییه جوانئ، سهری کاسم بنیمه سهر دئی نه رمی
که هیلاکیی له شم دهرکا خهو ی سهر باووشی گهرمی
ئه گپم چاوی بی تینم به تاریکیی شهوا، سهرسام
نییه پرشنگی دوو چاوی، که رووناکیی بکا، ریگام
به غه یه ری بائی خه مناکیی
شهو ی پر ترس و سامناکی
نییه یه ک توژه رووناکیی

نییه ته نیا په ریزادی، که پالم پیوه ئی، نازی
که به هره ی سیس و ژاکاوم ببووژنیتته وه، پازی
تریقهی ئه و، ته می ئه م یه ئسه پامائی له سهر چاوم
وه کوو لای لایه ژیری کا، دئی مندائی گریاوم
به ئی گوئی هه ئه خه م بیجگه له خوړپه ی سست و لیدانی
دئی په ستم، که نووزهی دئ به عاسته م پازی په دهانی
نییه، ههر دهنگی هیچ نایی
له هیچ شوینی، له هیچ لایی
شقه ی بائی شنه ی بایی!

نوبالی خوت به نهستوی خوته

به دهستی خوت که جامت خسته سهر لیوت غه شیمانہ
نه گهر زهریشی تیدا بوو، گوناھی خوته بیزانه
هه ته یا خود گوناھت کرد، نه کاتیکا که بیھوشی
سزا و تالای هه رچی بی، نه بی وهک باده بینوشی
نه گهر پیاویت و نهیزانی، که وا نوبالی کردارت
نه نهستوی وردی خوتایه، نیتر بیسووده هاوارتا!

1953

خه رمانه

چ سرریکت نه ناو دلدا، جه شار داوه به په نهانی
که چاوت چه شنی ناوینه ودها بی په رده درکانی
نه زانم دل هه یه، وهک مس، که ژهنگ دینن به ناسانی
دلی تو زیری تیزابه نه کوپوه ژهنگی هه نهانی؟
نه مانه گه رچی تی ناگه م، به لام پیوسته بیزانی
هه تا ماوم نه دنیا دا، فریشته ی باخی ناواتم
به دل هه رچه شنی خه رمانه، نه دهوری مانکی گوناتم

1953

په یامی یار

نه یاره وه:
نه شوخ و شهنگی پاره وه
نه رازی ... پر نیهانییا
نه تهک شنه ی به یانییا
په یام نه یاری جوانه وه
گه یشته لام

بهرامه که ی
گولای باخی نامه که ی
که نای زینده گانییه
شهرابی کامه رانییه
گولی هیوای ژیانده وه
گولی هیوام

چ نامه یی ؟
چ په نجه یی، چ خامه یی ؟
ئه وهنده دل نه کاته وه ؟
خه فته له بیر نه باته وه،
ئه خاته ناخی گیانه وه
ته زوی به تام ؟

1958

سلیمانی

بو سهر گلکوی نازیزان

بو «که مالی جه لال سانیب» و تراوه، که له ۱۹۳۸/۷/۲۴ له رانیه کووژراوه.

بای نه جهل هات و له ناو کاو، دهفته ری ژینی دریم
تا کوو دوینی خونچه بووم نه مرو به ناحق هه ئوه دریم!
وهک برووسکه نه ونه مامی دارنی، وهختی چرو
هات و گولله ی ویل له ناکاو بیگونا هه رگی بریم!

1938

به زمانی «موحه ممد كه ريم» ي هاوريمه وه وتراوه كه له سه ره تاي لاويدا، خوي كوشتووه

برام وا تينه گهي ناخم، له داخي ناؤميديمه
ئه گهرچي زامي سه رسه نغم نيشانه ي جوانه مهرگيمه!
به لام بويه دنم بهر گولله دا، زانيم كه چي تيايه
دئي وينه ي كچي تيا بي، نه ماني باشه بوچيمه؟!

1953

بو «مهتابي شيخ جه لالي شيخ ره شيد» وتراوه كه له هه ره تي لاويدا جوانه مهرگ بووه

كه رابوردي به ئه سپايي، له سه ر ئهم گوره پي دانئ
كه مهتابيكي تيدايه مه گهر ئهو خوايه بيزانئ!
له باخي خوشه ويستيدا، گولانه ي نه وجه واني بوو
كه چي كاتي گه لاري زاني ئهو، هيشتا به ياني بوو!

1959

بو «نه زادي ره مزي ئه فه ندي» وتراوه كه قوتابي كوئيجي پزيشكي بووه له ئه سته مبول و له هه ره تي لاويدا
مردووه

دره ختي رهنجي چهند ساله م، كه مي مابوو چرو دهركا
كه مي مابوو بهري باخم، ژيانم پر له سيبهر كا
به ئهو ئاواته من نه ژيام، له كوئجي دوور ولا تيك
له پر مردن، ته لاري ژينمي رووخان، له ساتيكا!

1969/03/06

بۆ «شېخ ئەحمەدى شېخ رەزاي بەرزنجى» وتراوه، كه له نه خوشخانهى سلیمانى كۆچى دوايى كرد

ههتا مابووم، دەسى تاسەم نەگەيبه چاكى دئخوازى!
نه هۆشم مەستى بۆنى بوو، نه گۆيچكەم كه يلى ئاوازى!
كه مرديشم له ژوورىكى نه خوشخانهى سلیمانى
نه دئسۆزم له دەورم بوو، نه كەس بهو مردنهى زانى!

1972

بۆ «شېرزادى كاكه جهزا» وتراوه كه له كۆليجى كشت و كالى له هه رهتى لاويدا كۆچى دوايى كردوو

هه موو ئاواتى ناكامم گولا ئه لاله زارى بوو
شريتى سه ر گورشتهى من خه ويكى نه وه هارى بوو
هه موو پيچانهوى ژينم، برىتى بوو له چيروكى
له كورتى و زوو به سه ر چوونا ، بزى سه ر ئيوى يارى بوو!

1980/03/17

سه رچاوه / شه ژين بوکس 2019-09-09